

der have været overordentlig sørgelige, men der er andre Piger, om hvem det i Forhørene oplyses, at de Pladser, Fru Bransholm har tildelt dem, have været af en meget daarlig Beskaffenhed. Jeg nævner saaledes Gaardejer Brack paa Store Støvl. Ogsaa om ham foreligger der i Forhørsakterne Oplysninger. En Række af Mænd ere blevne adspurgte om, hvorledes han var. De oplyse, at det navnlig er Konen, der er slem og hidsig, og at Pigen gentagende har klaget over, at hun har faaet Prygl. Efter mit Besøg ude i Store Støvl giver Gaardmanden Karlene Ordre til at slaa denne unge Pige. Ligeledes oplyses det i et Forhør om Gaardejer Jens Hansen af Gelsing, at han har været i høj Grad hensynsløs overfor den unge Pige, som han havde i sin Tjeneste. Han fortæller selv, at Fru Bransholm har givet ham Lov til at slaa den unge Pige paa Bagdelen, og af denne Tilladelse benytter han sig og tildeler Pigen paa det blottede Legeme, paa hendes Bagdel, Slag med en Fiskerensrensers. Denne Gaardejer Jens Hansen er for mig skildret som en meget forfalden Mand. Ikke desto mindre vil Fru Bransholm ikke tillade denne unge Pige at blive borte fra denne Plads. Da Pigen kommer tilbage og klager, faar hun Ris og Kammerstraf. Der ere Gaardejer Ebbe Nielsen, som i Forhørene selv forklarer, at det er meget muligt, han har fortalt en 14-aarig og en 15-aarig Pige „nogle mindre fine Historier, men det have Pige-børnene sikkert ikke taget Skade af. Saa vidt Komparanten erindrer, var det dem, der begyndte. Komparanten erklærer, at han tør heller ikke benægte, at der kan være faldet en Ytring fra ham om, at han kunde have Lyst til at ligge paa Hedvig eller noget lignende.“ Saadanne Pladser anviser Fru Bransholm disse unge Piger. Her foreligger ikke mindre end 4 Udsagn i Forhørsakterne, der bekræfte min Paastand i min Kampagne mod „Hebron“, ja vise, at Pladserne endog have været daarligere end af mig anført.

Saa sagde den højtærede Justitsminister i Omtalen af den unge Pige, der skulde have afgivet falsk Forklaring i Aarhus, at det var mig, der havde paavirket hende til at afgive denne falske Forklaring. Det er i Dag blevet mig meddelt, at det ærede Medlem for Kellerrup (Jensen-Knudstrup) har modtaget et Brev fra Medlem af Østerbros Værgeraad Johansen — han sidder i Værgeraadet sammen med Overretsassessor Schrøder —, hvori han beder det ærede Medlem oplyse

Tinget om, at Kristine Jensen en Maaned, forinden hun talte med mig, og en Maaned, forinden hun blev stævnet som Vidne i Aarhus, til ham har fortalt ganske det samme, som hun har vidnet i Retten i Aarhus. Det ærede Medlem har ikke fundet sig foranlediget til at oplæse dette Brev eller give Tinget denne Meddelelse, og det er dog vist et Par Dage siden, at det ærede Medlem modtog dette Brev.

Men naar Ministeren her vover at sige, at det er *mig*, der har paavirket og forledet den unge Pige til falsk Forklaring, saa erklærer jeg, at dette er ganske usandfærdig Tale, der er ikke Gnist af Sandhed i den Paastand; jeg har ikke i fjerneste Grad paavirket den unge Pige. Hun har for det første henvendt sig til et Værgeraadmedlem ude paa Østerbro allerede en Maaned, forinden jeg traf hende; hun har tilskrevet mig et anonymt Brev, i hvilket hun gentager det samme, som hun har meddelt til Værgeraadmedlemmet paa Østerbro. Det er meget rigtigt, at jeg i den Henvendelse, jeg har rettet til Ministeren angaaende en Undersøgelse af denne Sag, nævnte en ung Pige ved Navn Kristine Jensen, som de andre Piger havde betegnet som sindsyg. Jeg kendte imidlertid ikke den Kirstine Jensen, jeg har ikke talt med denne unge Pige, og det er i alt Fald ikke hende, der har vidnet i Retten i Aarhus. For øvrigt var der jo flere af samme Navn paa Anstalten, og derfor fandt Forveksling hyppigt Sted. Fru Bransholm har jo da ogsaa forvekslet de unge Pigers Navne, som have været fremme i denne Sag.

Nu sagde den højtærede Justitsminister i Gaar i Anledning af Assistent i Magistraten X.s Optræden overfor nogle unge Piger, at man kunde ikke tillægge disses Vidnesbyrd nogen Betydning, thi den ene af de unge Piger, der havde erklæret sig om denne Sag, havde gjort sig skyldig i Mened. Lad os nu først faa konstateret, om det forholder sig rigtigt; den højtærede Justitsminister er her, synes jeg, ikke saa forsigtig, som han burde være; lad der blive rejst Tiltale, lad os saa faa at se, hvor meget eller hvor lidet der er i Paastanden om, at disse unge Piger skulde have gjort sig skyldige i Mened. Men jeg vil i Anledning af Justitsministerens Omtale af Assistent Petersens Forhold tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er hændet ikke saa faa Gange, hvor Børnehjemsskandalerne have været dragne frem, at man har draget de paagældende Børns Udsagn i Tvivl, og saa